

به نام خداوند بخشنده ی مهربان

اوصیکما و جمیع ولدی و من بلغه کتابی.....

شما دو نازنین فرزند من و شما ای فرزندان اکنون و آینده ی دنیا، سفارشهایم را بشنوید

و به گنجور قلب بسپارید و با عمل و کردار نیک از آن استفاده کنید.

پیش از همه وصیت من آن است که در همه حال پارسا و پرهیزگار باشید و خداوند

بزرگ را در پنهان و آشکار ناظر و مراقب بدانید.

دنیا را نخواهید که او خود به دنبال شما عاشقانه خواهد افتاد و هر چه دلربایی و عشوه

می کند دلباخته و مجذوبش نشوید که سخت ناپایدار و پرفریب است.

حقگو باشید و با صریحترین لهجه حق را بیان کنید و جز رضایت پروردگار از این

عمل نتیجه ای نخواهید.

یار ستمدیدگان و مستمندان باشید و با جان ناپاک و ستمگر سخت دشمنی و عداوت

بندید.

در دفع اختلافات اجتماع با منتهای فعایت دامن بر کمر زنید که پیامبر اکرم(ص)

فرمودند: « تمشیت امور توده از نماز و روزه در پیشگاه خداوند عزیز تر است.»

زنهار، زنهار! یتیمان را فراموش نکنید و از بیچارگی آنها غافل نباشید.

زنهار! حف همسایگان را به نیکویی ادا کنید که آن چنان پیامبر(ص) دربارۀ ی همسایه وصیت کرد که ما پنداشتیم برای آنها از میراث ما همچون افراد خانواده سهمی معلوم می فرماید.

عزیزان من، قرآن را عزیز نگاه دارید و در انجام آن آیین مقدس هرگز خودداری مکنید.

نماز ستون دین شماست. قائمه ی کیش اسلام را محکم بدارید و نیز از طواف کعبه سرباز نزنید.

وای که با چه زبان شما را به جهاد و فداکاری سفارش کنم؟؟!

پیکار کنید و در احراز حق و حفظ دین و ناموس خویش از مال و جان دریغ ننمایید. پیکار کنید و بگذارید به جای لکه ی مذلت دامن کفن شما آغشته به خون باشد.

پیکار کنید و که مرگ شرافتمند هزار بار از زندگانی ننگین ستودۀ تر است.

خویشاوندان تهی دست را از دسترنج خویش برخوردار سازید و زنهار قطع رحم زوا مدارید.

دم به دم با دست و زبان امر به معروف و نهی از منکر نمایید و کوچک ترین ناشایست را ندیده انگار مکنید. بترسید که در هر جامعه اگر امر به معروف و نهی از منکر ترک

گردد زمام آن به دست نانجیب ترین افراد آن جامعه خواهد افتاد و بنسان شرافت و
حیاتش از سر و آژگون خواهد گردید.

الا ای فرزندان عبدالمطلب، ای خونخواهان من! چون به روز دیگر بدزد و جهن گویم.
تنها قاتل من را قصاص کنید و جهت یک تن یک تن را کیفر دهید. نکند که پس از
مرگ من دست جور بر آورید و به نام اینکه امیرالمومنین کشته شده بی گناهان را
ببازارید و خون مرا وسیله ی اغراض شخصی خود قرار دهید.

هم چنانکه با یک ضربت از پای در آمده ام قاتلم را نیز با یک ضربت خلاص کنید.
مبادا در اعدام او به مجازاتهای وحشیانه و پست جاهلیت اقدام نمایید مثلاً او را بسوزانید
یا مثله کنید. زیرا پیغمبر(ص) حتی در مورد پست ترین حیوانات هم این عمل را تجویز
نفرمودند.

بروید و مرا با خدا تنها بگذارید.